

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre 160 korona.
 Fél évre 80 korona.
 Negyed évre 40 korona.

Egyes szám ára:
4 korona.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:
 ARANY JÁNOS-UTCA 48.
 Hirdetéseket jutányosan vesz fel a kiadóhivatal

Levél.

*E levelet diktálja, halkan, lágyan
 Magányos este, kósza szíverés...
 Hittel, hogy egyszer megszan mégis,
 Az Isten és szívembe néz.*

*Forró, meg fülledt, züllött éjeken,
 De sokszor rágtá lelkem már e dal,
 De betakartam mindig csöndesen,
 A bus bohémség vig rózsáival.*

*Imbolygó, beteg, sárga jénye volt
 A háztetőkön ballagott a hold...
 Jött-jött utánnam — vajjon mit akart?
 Lenn... ámodott a havas dunapart.*

*A torony verte halk éjjeli versét,
 A szél meg fujt az árva sarkokon...
 Oh mondd Uram! Mát sohase lesz már?
 Sohase lesz már nekem — otthonom?*

*Egy tiszta asszony, egy darab kenyér
 — A gyermekemnek, ha kenyeret kér...
 És esténként egy bátorító csók,
 Ha vihar verte nappal a hajót.*

*És mondd Uram! Ha egyszer — elmegyünk,
 Az orszáгодban lesz-e kedvesünk;
 Kis otthonunk, aranyhaju babánk?
 Vagy ugy. mint itten — ott se nézel ránk?*

— — — — —
*E levelet diktálja halkan, lágyan,
 Magányos este kósza szíverés.*

Babiczy Béla.

Tisztviselő dalok.

I.

Manapság is vannak csodák még,
Sőt már többször fordult elő,
Hogy hébe-korba házat vett egy
Szegény, menekült tisztviselő.

Sőt előfordult az is, kérlek,
Hogy egy fene-nagy, izzadt bálon,
Egy elegáns tisztviselő,
Volt a közvetlen ideálom.

Sokat éheznek? kérdeztem. Édes!
S öédesdeden felnevet...
Oh, dehogya! mondta. Most adtam el
Tíz mázsa tisztviselő-szenet.

II.

Egy szabó egyszer nagy-szabódva
Szerényen azt közölte velem...
Jutányos áron megcsinálja,
— A tisztviselő-szövetem.

Nincsen itt helye a sok szónak,
Mondottam neki melegen,
Eladtam egy másik szabónak...
— Azóta az árát, eszem.

Sebaj... egy kis porosz szenet,
'Azt is átvennék, mondta halkán...
Az se lehet, hisz ez az öltöny.
Szenem árából van most rajtam.

III.

Egy ember egyszer így szólt hozzám
— Mint tisztviselő mondanám meg,
Vallanám be, hogy miből élek?...
Oly jól öltözöm, mondta sugva;
S cipőm is rendes, sőt a divat,
Lényemre alapjában kihat.
Barátom! — mondtam magyarázva
Ez tényleg ritkán fordul elő....
Én, spontán, csak a kedvezményéért
Látszólag vagyok tisztviselő.

b. b.

Gyermek szobábo.

Pistuka: Mamuka! Milt eszik
az a gólya, amelyik a kis test-
vérkémet hozta?

Mama: Békát.

Pistuka: Ugy, hát azért néz a
kis Gyuszi úgy ki, mint egy
béka!

Civisek a Bikában.

— Hát osztán vót sógorom a
disztó-gyűlésen?

— Miféle disztó-gyűlésen?

— Há, ahun követeltik, hogy
ki lehessen vinni a disztót, mer'
hogy mán nagyon ócsó.

— Ott vóam, sógorom. Vásáry
Jóska valami irvínyesen szavalt.
Be kéne aranyozni minden sza-
vát.

— Ugy is van a sógorom, hogy
mán rímítő ócsó a disztó. Mán
igazán nem is érdemes disztóval
bajolni. Én jó magam mán hó-
napok óta nem bajlok disztóval
— Jól teszi sógorom.

Pályaválasztás.

Az egyik mama: Milyen pá-
lyára szánta a lányát?

A másik: Tisztességes asszony-
nak. Ez ma az egyetlen pálya,
amely nincs tulzsufolva.

Készcipő és
csizma kapható

Ne sajnálja a fáradságot és ön
meggyőződhet arról
hogy a mai áremelkedések dacára is
jutányosan szerzeketi be **csipő** és
csizma szükségletét
méret után, ha lemegy
FÁBIÁN
cipő- és csizma készítő műhelyében,
Rákóczi-utca 71. szám alá.

Valamint erős
munkás cipők.

Kis kabaré.

— Kőművesek kerestének, kik
az államháztartás roskadozó
épületét eredményesen aláfalaz-
nák.

— Hegedüs még csak hege-
dült, de Kállai már valósággal
bögözik.

— Sebész, ki a nemzetet mos-
tani veszedelmes gyűlésétől meg-
szabadítaná, örök dicsőséget viv-
hatna ki magának.

— Agglegény ügyvédjelölt el-
dugott utcasarokra ajánlkozik
lámpának.

— Mint hirlik, Friedrich Ist-
ván gépgyárában (a közelgő vá-
lasztásokra tekintettel) újra, ki-
zárólag szavazógépeket gyártá-
nak.

— Péket keresek, ki az igaz-
ságot kisütné bonyolult esetek-
ben.

— Keresek varrónőt, ki leá-
nyomat összevarrná jó vagyoni
helyzetben levő fiatal emberrel.

— Gyakorlott vasalónő férjjet
keres. kinek pénzét kivasal-
hatná.

— Cserzővargánál vigécek po-
fáira alkalmas bivalybőrök el-
adók.

— Iszákos ember 10 hektóson
felüli hordóba csapnak ajánl-
kozik

— Öregedő számár nyáivez-
tőnek ajánlkozik

— Házvezetőnőt keresek ki
Csanó-utcai házamat a Kossuth-
utcaóra vezetné!

Nem is lenne nehéz.

A grófnő meglátogatott egy
elnegyógyintézetet.

— Ez a leány, — magyarázza
neki az orvos, aki körülvezeti,
— azt képzei magáról, hogy
asszony.

— No és az urak nem tudnak
raja segíteni? — kérdi a grófnő.

Dal az utcákról.

Tüzipiros fényben ég a Bthlen uca,
Szerelmes csókot hint az alkonyat...
A szerte hulló, kacagó sugárok,
Megcirógatják lopva, arcomat.

A fényes utcán álmodozva járok....
Köröttem lótfut nyüzsgő emberár;
Szívem az utca hangos akonyában,
Te reád gondol, csak Te reád vár!

Tudom, Te is csak Reám vársz
epedve,
S valami átnezzg a szived felett...
Oda szoritod lázasan pihegve,
Kis ablakodhoz, aranyos fejed.

Ifj. Radványi Sándor.

A jó orvos.

James fűtő volt egy nagy ten-
geri hajón. Tíz éve folytatta már
ezt a mesterséget. Egész évben
ott etette félmeztelenre vetkőzve
az éhes, nagy gépeket, a szűk
fűtőkamarában. Szívta magába
a forró, füstös, szénporos, fojtó,
büzös levegőt, amely végre is
kikezdte egészségét. Mivel a ka-
zán mellől csak egyszer egy év-
ben: karácsony reggelén moz-
dulhatott el, nem jelentkezhe-
tett a hajó orvosánál. Megvárta
bát a szent ünnepet. Az orvos jól
megvizsgálta, valamit mormo-
gott, csóválta a fejét és így szólt:
— Bizony, fiam, maga igen
rossz bőrben van. Okvetlen le-
vegőváltásra van szüksége. —
Majd áthelyezzük egy Földközi-
tengeren járó hajó kazánja
mellé...

ANTALFY JÓZSEF

könyv-, mű-, zene-ü-
: és papírkereskedése:

Szent Anna-u. és
Varga-uca sark.

Legjobb bevásárlási
forrás! Menjünk oda!

Mikor mondunk az életben pardon-t.

Ha valakinek a lábára lépünk,
azt mondjuk, hogy: pardon!

Ha valakinek kalapját kicse-
réljük, pardonnal kérünk bocsá-
natot.

Pardont mondunk akkor is, ha
egy társaság közzé akarunk be-
ülni.

Ha valaki beszél és közbe-
szólni akarunk, — akkor is par-
donnal szakítjuk félbe.

Ha belépünk egy diszkréten
elhomályosított hálószobába (a
melynek ajtaján először kopog-
tattunk s választ nem kaptunk)
és a pamlagon egy nászutas párt
csókolózva látunk, akkor is egy
csöndesen kimondott „pardon”-
nal — visszavonulunk.

Az arcuk átok.

A nők szívében sok titok van;
Sok-sok virág, meg sok-sok vétek,
Nem látja más, de — én már látok:
Fátyol-takarta arcuk átok.

Kisérik őket szívveréstk,
Utánuk jársz bolondos estén
És futsz, futsz egyre hargosabban...
Én már megálltam. Abbahagytam.

Ne istagadd, hogy sírsz utánuk.
S bánat, meg vágy, meg láz a elked;
Fested, szépited, várod őket.
Azt üzenem: kerüld a nőket!

Óh, nézd az arcom! Ugy-e sápadt?
Óh nézd a szemem! Csupa bánat!
És lásd!... A lelkem is, de árva!...
Virág... ősszel... üveg pohárba.

A nők szívében sok titok van;
Sok-sok virág, meg sok-sok vétek,
Nem látja más, de én már látok:
Fátyol-takarta arcuk — átok.

Babiczky Béla.

Levél.

(Pisthoz.)

Hogy vagy édes Pista pajtás?
Hallom, hogy te vadászni jársz.
Mig te kergeted a nyulat,
A galambod velem mulat.
Igy lesz, ugy lesz, hogyha mondom,
Pista, édes kis bolondom!

Jó lesz tehát rá vigyázni
És kevesebbet vadászni.
Mondj le erről az élvezetről,
Mert kiütlek a nyeregből.
Igy lesz, ugy lesz,
Hogyha mondom, —
Pista, édes kis bolondom!

Üdvözöl:

„Sanyi”.

Lemásolta:

„Névtelen asszony”.

Zsuron.

— Jöjjön el holnap a Pocolai
urék zsurjára. Ha a férjem ka-
bátjának a gomblyukában egy
sárga krizantém lesz, az azt je-
lenti, hogy este eljövök magá-
hoz...

SZIREK ANDRAS

elsőrendű vri- és egyenruha sza-
hósága angolgyapjuszövetek Isko-
lal és egyenruhazati sapkákra tára

Szent Anna-utca 1. szám

Telefon szám 509.

Kellemes és Kellemetlen kérdések.

▽▽▽▽

E rovat-
ban köz-
löttékért
az vállal-
ja a fele-
lősségét,
aki elöl-
vassa. ...

▽▽▽▽

Mondja, kedves Hadházy Béla joghallgató ur, Debrecenből, emlékszik-e még arra a szép kis leányra, kivel annak idején Böszörményben, a kereskedők bálján olyan jól mulatott? Kérdezi egy kíváncsi fiú.

Mondják, kedves N. Lajos, Péter Antal és Erdős Viktor ur, a Buzás étteremből, hogy mulattak vasárnap délután azzal a szép kis leánnyal a színházban? Kérdi, aki ott nem volt.

Mondják, kedves Dudás, Dapsi, Nagy József és Zsibitó urak, a II. e. 5—6. sz. páholyból, a 23-iki „Hattyú” előadáson hogy ízlett a sült tök? Kérdi, aki a tököt kívánja.

Mondja, kedves Zöld József ur, háztulajdonos a Lorántfy u. 19. sz. alatt, miért tiltotta meg a lakóknak a macska-tarást? Kérdik az egerek.

Mondja, kedves Pongor József hentes mester ur, a Czegléd utcáról, igaz, hogy maga a tökére rakott gerjesztő mellett melegszik? Kérdi a szomszéd fűtött kályhája.

Mondják, kedves kisasszonyok, azért tudnak olyan erős „T” beüt mondani, mert a kórházban tanulják? Kérdik a fák.

Mondja, kedves Szikszay, a Mezőgazdasági Gépgyárból, hol van a krampusz barátja? Már pedig elmúlt Mikulás napja. — Kérdi, aki még nem látta.

Mondja, kedves Reszegi László, kerékgyártó Hajdunánásról, igaz, hogy olyan szerencsés, — hogy nem kapta vissza kettőből az egyiket sem? Kérdi, aki megkapta.

Mondja, édes Péntek József, molnárségéd ur, Hajduszoboszlóról, mikor lesz már Szombat ur? Kérdi, aki kíváncsi.

Mondja, kedves Csuka ur, — igaz, hogy megunta már a Csuka nevet viselni és úgy mutatkozott be annak a szép kis leánynak a tánciskolában, hogy Potyka vagyok? Kérdik a többi halak.

Mondja, kedves Hollósi Lajos ur, mióta a Tulipán áruház igazgatója, miért hívják a portékák főnök urnak?

Mondja, kedves Nánássy Lajos, villanyszerelő ur, mi okból tartja csukva az üzletét? Talán fél a kuncaftok tolakodásától?

Mondja, édes Agárdy János, Hajduszoboszlóról, hogy érezte magát, mikor az a szőke kis leány pléere csusztatta? Kérdi, aki kíváncsi.

Mondja, édes Szabó János ur, hogy érezte magát a hajduszoboszlói Körner mozgóban, mikor 50 korona áru bort megivott és dalolta: „Mit ér ez az átkozott pénz!”? Kérdezi, aki hallotta.

Mondja, kedves Horváth Sándor, a Kiss és Kovács cégtől, maga minden nap kilátogat a Nagyerdőre, hogy nyílik-e már az ibolya? Kérdi egy szemtanu.

Nyájas olvasó.

A napokban megszólít az utcám egy — ur.

— Nem ismeri, kérem, Robicsek urat?

— Nem, kérem.

— Nahát akkor... Robicsek vagyok. Szabad kérdeznem, van önnek egy cigarettája?

— Van, kérem.

— Akkor legyen szives... kínáljon meg engem!

— Kérem!

(Robicsek ur kivesz 5 darab cigarettát. Mindet.)

Gyufával azonban, sajnos, — nem szolgálhatok, — mondtam egy kicsit gunyosan, meg egy kicsit fanyarul.

— Hallatlan! Ilyen elegánsan öltözködök, gyufája nincsen, magyar cigarettát sziv. Szemte- en fráter! Szólt.

Erre természetesen jobbról- balról pofonütöttem.

— No, hallja maga (mondta kissé hebegve és kipirulva) ha maga most azt hiszi, hogy a Robicseket ütötte pofon, akkor maga nagyon téved.

— Potvacsek vagyok, — mon- dotta még megvetőleg. És hirtelen otthagytott a faképnél.

A cigarettáimat természetesen elvitte.

Nyájas olvasó! Ugyebár te is találkoztál már olykor-olykor egy ilyen — Robicsek urral?

b. b.

Paplan-varrodámba

Új kár vatta érkezett.
Selyem, glott, kasmir
paplanok kaphatók és
megrendelhetőek. Pehe'y
és gyapju paplanokat ké-
szíték. Alakító, frissíték.

Ócska vattát, paplanokat veszek.
DEBRECENI LAJOS Kossuth-utca 11. sz.

Dal a szemedről.

(Nusikának.)

Jaj, a szemed, mikor nevet:
Mint a reggel, olyan tiszta...
Mint mikor a nap verődik
A távolról, vissza... vissza.

Jaj, a szemed, amikor sírsz:
Olyan, mint egy gyémánt-szikra...
Mely haragvón, háborogva:
Veti fényét vissza-vissza.

Jaj, a szemed, sötét szemed...
De örökre rabja lettem,
Nem is bánom. — úgy akartam!
Belenéztem és ott veszttem!!

Ifj. Radványi Sándor.

Levél a „Névtelen asszonynak.“

Nagyságos asszonyom!

Nem érdekelheti ugyan, de mégis megmondom őszintén.. Egy csésze kávéét szoktam reggelizni. Minden nap pontosan 9 órakor. (Kivételes eset, ha tizkor kelek.) A reggelim, hát meglehetősen egyszerű, de reggeli után a lapokat szoktam olvasgatni.

A mult vasárnap a maga verse a „Tüskés Böske Nótája“ volt a — dessert.

Édes, kedves, tiszta, meg művészi vers izig-vérig. A sorok csak úgy ropognak egymás után. A rímek egytől-egvig aranyosan tiszták. És az egész vers hangulata: Egy kartonaruhás bakfis énekel szépen és a legfutribb, hogy mit se tud a maga szépségéről.

Egy-egy makulányi hibát csaknem minden versében találtunk eddig, de a „Tüskés Böske“-ért megbocsátjuk, hogy sok-sok versét — pongvolában írta.

Vallja be őszintén, hogy a „Tüskés Böske Nótja“ gála-ruhában készült!

Most, amikor a „Névtelen ember“ meghal, mint a „Névtelen asszony“ szerelmes levelezője, csak

az az egy kívánságom volna: Irna még sok-sok ilyen gála verset, mint amilyen ez volt.

Ha ez az egy ilyen művészitisztán kicsendült, akad ott abban a „garderob“-ban száz ilyen is. Ne legyen lusta megkeresni őket!

Most, amikor a „Névtelen ember“ meghal, mint a „Névtelen asszony“ szerelmes levelezője..... engedje még azt elmondanom, hogy engem a Névtelen asszony, mint — asszony, sohasem érdekelt.

Mindössze a „Névtelen asszony“ művészete érdekelt. Szerettem volna, ha néhány versemmel egy kis színt, egy kis hangulatot vihettek volna. (A debreceni utca és a debreceni élet — olyan színtelen!) Inspirálni akartam, hogy írjon — többet. Hiszen az utóbbi időben... jaj, de lustácska volt. Még egyet!

Hagyja el azokat a nevekkel cégjelzett (Jenőhöz, Bandikához, stb.) verseket.

Nem magához illők. Nem magához méltók.

Lássa, más is észrevett rajtuk valamit (Igaz ember), ami ugyan nem fontos.

Ha érezzük, hogy egy kicsit közel vagyunk.. Menjünk még meszebb! Dilettáns a fűzfák lengését figyelő poéták, szerelmes diákok szoktak szerelmes verset írni az isteni Rózsikához, a szende Juliskához, stb.

Kicsit, illetőleg nagyon goromba voltam, ugy-e?

De megbocsát a „Névtelen ember“-nek? (Tiszta szivből?! Igazán?!) Hogy illetéktelenül pazarolta a tintát. Hogy hozzáért a kicsit csacsi tollával a maga arnyruhájahoz?

Elvégre is, h tudtam volna, hogy hová és kinek címezzem ezt a levelet... zárt borítékban küldtem volna és... mellékeltem volna egy „anzikszet“.

A kellemes és kellemetlen kérdések rovatban írottakra azt válaszolhatom: Mindegyik nyak szép, ame-

lyik egy okos főt hord... Nos, és van-e poéta, aki szivesebben sétál a Piac utcán, mint a Simonyi uton)

Most, amikor a „Névtelen ember“ meghal, mint a „Névtelen asszony“ szerelmes levelezője... Fogadja nagyságod kedvesen a „Névtelen ember“ utolsó és kissé bánatos üdvözlését.

„Névtelen ember“.

Megkülönböztetés.

— Hallom, Muki bácsi, hogy Nellivel egybekeltél s hogy boldogok vagytok.

— Igen, Nelli boldog, én pedig nős vagyok.

Mibalevits Jenő

GYÓGYSZERTÁRA ÉS
GYÓGYSZERÉSZETI
MŰLABORATORIUMA
A „KIGYO“-HOZ.

DEBRECEN, PIAC-U.
33. SZAM ALATT.

A városházzal szemben.

Különleges gyógy-
szerekben nagy
o o választék. o o

Az álgróf halála.

(Detektívtörténet.)

A hirneves detektív elegáns dolgozószobája asztalánál ült. Nagy figyelemmel olvasgatta a „Hajduböszörményi Hirharang” c. lapot. Éppen egy véres szerelmi dráma olvasásába kezdett, amikor élesen, mint a borotva, — megcsendült a telefon.

Ebben a pillanatban hozta be a kissé kacér házvezetőnő az elegáns reggelit: négy liter kávét és két zsemlet.

— Halló!

— Hallom, kérem, hogyan hallanám.

— Tessék reggelizni! — szolt a házvezetőnő, miközben szeméit lesütötte.

— Nem magához szoltam! — ordított a hirneves detektív elkékvülve.

A házvezetőnő ijedten kapta el a lehulló kávéscsészéket. A két zsemle pedig darabokra tört.

A detektív ezután belemerült az evésbe. Majd megtömvén pipáját s öklével tüzet csiholva a márvány-mozdóból, nagy füstfelhőket eregetve ismét az olvasásra adta fejét. Szeméit csakhamar egy cikkre szögezte, — majd elgondolkozva, a plafonra függesztette.

E pillanatban hirtelen kalapja után nyult s kiugrott az ablakon. Az üvegek csörömpölve hullottak a járó-kelők szeméibe.

Bevetve magát egy kocsiba, elrohant. Ekkor jutott eszébe, — hogy revolverét otthon feledte. A kocsi egy fegyverkereskedés előtt rohogott. A detektív villámgyorsan előkapta hatalmas mágnesét és a nyitott boltajtón át kivonzot 4 darab töltött revolvert.

A fiakker négy napig rohogott a város falai között. Közben a lovak éhen döglöttek. Annál jobb! — mormogta a nagy detektív és nyugodtan hátradólt.

Halál a levegőben.

A kastélyban éppen tizenketőt ütött az aranyóra, amikor a hirneves detektív belépett. Fel a kezekkel! — dörögte harsány hangon, miközben az álgrófot lelőtte.

A szolgák sokáig sirtak a gróf kihült teteme mellett, miközben elvesztett fejükhöz kapkodtak.

De a detektív, megtörülve véres revolvereit, nyugodtan nekiállt a főuri vacsorának.

Éppen a töltött káposztánál tartott, amikor első segédje rontott a terembe.

— Kedves mester! Csakhogy még egyszer életem láthatom.

E pillanatban a halott gróf egy hihetetlen mozdulattal fejbeesapta a két kitűnő detektívet.

— Nem halt meg, csak elalélt, — hörögték elhalóan a detektívek és elvesztették eszméletüket.

Nyájas olvasó! Valld be, hogy soha ennyi hülyeséget egy csomóban nem olvastál, de vigasztalódjál... Én sem irtam ilyesmit még soha.

— Máskülönben szereted-e még a detektív-történeteket?

b. b.

Dalolok.

Dalolok ér is, mint annyi sok más!
A kétség vad sorsa borul rám..
Ellentétek között vergődöm
Ifjuságomnak szép hajnalán.

Nótákba öntöm bánatomat!
— Bár hozzám az Élet mostoha....
Eszembe jut, hogy mily más volam!
De az már nem jön vissza — soha!

Ezek a nóták semmiségek!
Nekem mégis oly nagy: egy Élet..
Fogadják méltó ajándékként.
É szívemen átszűrtem emléket!

Ifj. Radványi Sándor.

Anekdoták.

A csikós és a vonat. Amerika hatalmas Nyugatának egyik elhagyatott részén vasutat építettek. Mikor a vasut kiépült és az első vonat végigrobogott rajta, különösen a fiatalabb nemzedék ugyancsak megbámulta a különös jószágot.

Egy fiatal csikós legény éppen a vasut mentén lovagolt, amikor hirtelen előrobogott a vonat. A csikós majdnem sóbálvánnyá változott meglepetésében.

Az egyik fékező észrevette a gyerek meglepetését és rákiáltott:

— Hé, elmenj innen, mert a masinát mindjárt megfordítjuk és elgázolunk!

A csikós erre megsarkantyuzta lovát és elvágtatott, mintha ott sem let volna.

Vizet mér, mint a szalai bíró a forrói szárazkuton. Forróra kerülközött el a szalai bíró. Várás, vagy más valami egyéb gyülekezett lehetett ott, mert a berencsi bíró és más egyéb törvényes és hites személyek valának Forróon s annak rendje és módja zerint alaposan be is csodálkoztak a forrói nagy korcsmában.

Rájuk esteledett mulatás közben. A szalai bíró neki indult kaptos fővel a sötétnek és bortorkálás közben leesett egy száraz kutba. A berencsi bíró atyafiságos szeretetből a szalai bíró nyakába szakadt s a tetejükbe került a forrói segédjegyz.

Kalapok tisztítását,

vasítását és javítását
elvállalom. — Hiszen
kalapokból újakat
::: készítek :::

Beliczay

kalapos, Diakon 36.
a főposta mellett.

A szalai bíró a kut alján természetesen jól agyon gyöttrődött és sokáig nyögte a kék foltokat.

Azóta Szalán és környékén, ha valaki kaptos állapotban kék foltokra tesz szert, azt szokták róla mondani:

— Vízért mért, mint a szalai bíró a forrói szárazkuton.

Mikor lesz már nyugodalmam? Az alföld egyik városában „Montfoukoni Johanna” című nagyszerű dráma adatván, midőn a címszerepet adó színésznő kinos gyötrelmei után végre e szavakban tört ki: „Mikor, óh mikor lesz már egyszer nyugodalmam?” — a földszint-ről egy szabó így kiált fe hozzá: „Addig nem, míg a ruhája árát nekem ki nem fizeti!”

Szóróvidítés.

Polischi taktika = Politika.

Kártya jött Esztárból.

I.

Kártya jött Esztárból,
K. Balog Istvánnak,
Asszonya kezéből:

Én írom kelmednek, a kend felesége
Találják soraim friss, jó egészségbe.
Rossz, nehéz sorjából tiszta szívvel
várom,

Én szerelmes párom, K. Balog Istvánom.

Ezerszer csókolom, én a felesége,
A kend felesége.

K. Balog Istvánnak olvassa a káplár

Este, 7 órakor :
Hazamegyek, megcsókolom.
Nagyboldogasszonykor.
Nagyboldogasszonykor!

II.

Kártya jött Esztárból,
K. Balog Istvánnak,
Gál Eszter kezéből:

Én írom kelmednek, a kend szeretője,

Találják soraim friss, jó egészségbe
Ne haragudjon, hogy kelmednek
megírom,

De magamban tovább tartani nem
bírom.

Megcsalja kelmedet a kend felesége,
A kend felesége.

K. Balog Istvánnak olvassa a
fűhrent

Este, nyolc órakor:
Hazamegyek, agyonütöm.
Nagyboldogasszonykor.
Nagyboldogasszonykor!

Babiczký Béla.

Forgács.

Egy nő egyszer azt kérdezte
tőlem a — társaságban:

Van-e valami összefüggés a
szerelem és a matematika közt?

Egy férfi egyszer azt kérdezte egy — hölgytől:

— Szeretsz?

Felért pedig a nőcske:

— Elsején.

Kérdés, mi volt a férfi foglalkozása.

Én gondolom, hogy... köztisztviselő.

Egy asszony egyszer így szólt az urához:

Drágám, ne haragudj, de oly olcsón vettem ezt a kalapot.

De a szegény férj jól tudta, hogy úrnagysága a kalapjára mindig — sokat adott.

Volt egyszer egy nagyon boldog férfiú. Huszonöt éves koráig boldogan élt a Gellért-hegyen. Majd leszállott onnan és — megnősült.

Volt egyszer egy ember. Egy inge volt. Tehát a mese szerint is boldog. De volt egy felesége is. Tehát a mese szerint is — boldogtalan.

Esik a hó. Az istenke párnája kiszakadt. Hull, hull a sok kedves, poétikus, drága hópehely.

— Ha ez mind libatoll lenne!
— sóhajtanak a zsidók.

b. b.

Rendelés.

A vő alkuszik a fogással.

— Aztán úgy csinálja meg az anyósom fogát, hogy fájjon ha beszél

Beszélik a városban,

hogy a tisztviselők cigánymuzsika mellett busulnak sanyaru sorsukon.

hogy a Nemzeti Színházat legközelebb Kabára helyezik.

hogy Szilágyi György borbély-mester ur husz év óta nem ivott vizet.

hogy Téglás község külön királyt akar választani és — köztársaság lesz.

hogy a király-cigaretta be-töltjük, mivel szerves kapcsolatban van a király-kérdéssel.

hogy dr. Szatay Ferenc közoktatásügyi miniszter lesz.

Végül beszélnek a városban, hogy a városban — sokat beszélnek.

b. b.

„Meteor” mozi.

Bocskai-tér 10.

1922. január 29-én, vasárnap:

Ég és föld között.

Kalandor történet 5 felvonásban.

Szemesnek áll a világ.

Amerikai burleszk 2 felvonásban.

Előadások kezdete: d. u. 3., 5., 7. és 9 órakor. — Jégelvétele d. e. 10 órakor. —

Kinek mi a nótája.

A „Villám“ saját külön, mindennapi kiküldött tudósítója nyakába vette a városokat, hogy megtudja: kinek mi a nótája. Tudományos kutatásai eredményéről, mely Debrecenben és Kisvárdán volt az alábbiakban szemléltetve:

Horváth Árpád Debrecenből, a Mezőgazdasági Gépgyárból:

„Minek a szőke énnékem,
Mikor én a barnát szeretem?“

Szikszy Sándor Debrecenből, a Mezőgazdasági Gépgyárból:

„Piros pettyes ruháskádban
Ismertelek meg Téged“.

Szabó Pál Debrecenből, a Vigkedvü Mihály utcáról:

„Petőfi-tér 7. szám alatt
Lakik az a cukorfalat“.

Szücs István Debrecenből, a Teleki utcáról:

„Árnyékos kis utcákban
Nyílnak az akácok“.

Palika gyógyszerész Debrecenből a Központi drugériából:

„A lányok, a lányok,
A lányok anyaiok....“

Vagy: —

„Szeretném, ha jönnél
Rózsaszín ruhádban,
Egyetlen Bertuskám!“

Nyiczky, Debrecenből, a Mezőgazdasági Gépgyárból:

„Kicsi vagyok én,
Majd megnövök én!“

Kovács Pista Debrecenből, a Mezőgazdasági Gépgyárból:

„Ne haragudj, édes anyám,
Mért járok a lányok után“.

Dankó Samu nótája, Kisvárdáról:

„Itt hagyom a falutokat...
Nemsokára“.

Nagy Jóska nótája, Kisvárdáról:

„Huzzad csak, huzzad csak
Kivilágos kivirradtig!“

Okmájer Béla nótája Kisvárdáról:

„Lesz még idő, amikor majd
Fáj a szived értem!“

Szemérmes.

Tanító: Honnan jön a kakao Birike?

Birike (elpirul): Nem merem kimondani.

Apró hirdetés.

Egy napsugaras nyári reggelen a következő apró-hirdetést olvastam a „Kabai Közlöny“-ben:

Csinos

harminc éves asszony előkelő tisztviselő vagy főmérnök discret barátságát keresi. Házasság céljából. Leveléket „Amatőr szerelem“ jellegére a kiadóba kérek. 1413

Azonnal a következő levelet irtam:

Nagyságos asszonyom!

Voltam olyan bátor olvasni bájos hirdetését a „Kabai Közlöny“-ben. Én egy jól áplált, negyven éves, középkorú, jó modorúnak mondott, nőtlen, jól kiöltözött, erős, magy látókörű, tapintatos,

Király balzsam

csusz és köszvény ellen, úgy-
szint a Fáyarokról és Fáy-
szappan békebeli használá-
ban, valamint Majdusági
hajuszpadró fehér, barna
és fekete színben kapható a készítő

GRÓSZ NAGY FERENC

„Aranyegyszarvu“
gyógyszertárában
(Szinház mellett.)

előkelő férfi vagyok. Semmiféle szervi bajom nincsen. Amatőr tisztviselő, amatőr rendőr, sőt amatőr főmérnök is voltam Keletindiában, évekkézel ezelőtt. Jelenlegi állásom: zárszakértő. Legyen szabad kegyeiért esedeznem. stb.

A következő levelet kaptam:
Drága szívem!

Megkaptam ötletes levelét és szívték önnek válaszolni, miután a beérkezett 1700 levél közül az ön levele a legmegfelelőbbnek látszik. Én egy előkelő, jól dekoltált, feltűnően disztigvált és kitűnően informált hölgy vagyok. Jól öltözöm és azonkívül amatőr — iparművész nő vagyok.

Várom kedves válaszát. Hol találkozhatnánk? stb.

Szívem égett a vágytól, de az ilyen ismerkedéseknél általában a józan ész szavát is meghallgatni.

Egyszer, az elemiüben, megtaláltam a tanítóm esernyőjét, amelyet előbb egy bizonyos helyre — elrejtettem. Akkor a tanítóm megdicsért, hogy nagy detektív-talented vagyok. (Azóta az összes Nick Cartereket kiolvastam.)

Óvatosan utána kutattam tehát a bájos, ismeretlen hirdetőnek, vagyoni viszonyainak, stb.

Négy napi nyomozás után a következőkre jöttem rá és a következőket jegyezhettem fel zsebkönyvembe: 1413-as hirdető: N. N. professionalista babaasszony. Ötven esztendő. (Harminc éve asszony.) A férje még esküvőjük előtt meghalt tüdőcsucshurutban, az Urban. Vagyoni viszonyai, életkora és testi terjedelmei rámnézve söréalmesek. Nevezett hajadonnak lakása nincsen. Kérvénye két év óta a lakáshivatalnál van. Borzalmas mérgees gyök.

„Kabai Közlöny“ hirdetésére többé nem reflektálok.

b. b.

Felelős szerkesztő: SZIKRA.